

[Kim Behnke]

me op at slås med Rigsrevisionen, og så var der også pludselig nogle citater fra Ekstra Bladet, der skulle tages stilling til. Men det giver et billede af, at man gør alt, hvad man kan, for at forhindre, at der kommer en fri og ærlig debat om disse ting, og jeg deler til fulde fru Lilli Gyldenkildes bekymring for, at vi skal udsættes for den slags i et demokrati som Danmark. Når advokatfirmaer osv. tror, at de med trusler kan stoppe en debat i parlamentet, har de virkelig misforstået, hvad demokratiet går ud på, og derfor kan jeg afsluttende sige, at jeg glæder mig til, at vi i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg skal formulere kommissoriet.

Jeg glæder mig til, at arbejdet kommer i gang, og jeg vil gerne takke ministeren for den fleksibilitet, der har været vist under debatten. Det har måske været på en lidt kantet måde, men det betyder ikke noget; det vigtigste er, at tingene bliver undersøgt til bunds.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal bare beklage, at jeg glemte at sige, at De Radikales ordfører ikke kunne være til stede, og jeg skulle sige, at De Radikale afviser forslaget med den begrundelse, at der kører retssager i øjeblikket. Det er nok ikke tilfredsstillende at have andre til at viderebringe et sådant budskab efter den debat, der har været, men sådan er betingelserne altså. Så undskyld jeg glemte det før.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, det er nogle ualmindelig ubehagelige oplysninger, som både fru Lilli Gyldenkilde og hr. Kim Behnke kan præsentere for Folketinget lige nu. Hvis det virkelig er sådan i et demokrati, at fordi man borer i en sag – som der virkelig har været grund til at bore i, og som vi heller ikke er stoppet med at bore i – kan man ikke gå i fred, men bliver anklaget via breve og andre ting, er det ualmindelig ubehageligt. Men jeg synes, det er godt, det kommer frem, og jeg synes også, det er godt med en åben debat, som vi har haft i dag om denne sag.

Jeg vil godt sige til hr. Kim Behnke, at selv om man selv er utilfreds, kan man godt være tilfreds med den måde, medlemmerne og deres tillidsrepræsentanter forvalter deres pund på. Det kan man selvfølgelig godt have megen for-

ståelse for, men man skal i et demokrati være noget varsom med at tage over på det ansvar, som folkevalgte er valgt til at skulle varetage.

Jeg er blevet anklaget meget i denne sag – ikke mindst i et af vore dagblade, som har rejst forskellige påstande om sagen og har rejst spørgsmålet om, hvorfor i himlens navn arbejdsministeren dog ikke har kunnet påtage sig forpligtelsen om medlemsorientering, og det kunne jeg i og for sig godt have haft lyst til, for jeg synes også, at medlemmerne kunne være tjent med at få oplysninger, som tilsynet kom under vejr med i sin tilsynsførelse med a-kasserne – men vi har nu engang i vores samfund delt ansvaret sådan, at vi ikke politisk kan gå ind og blande os i den måde, som private foreninger forvalter deres pund på, og jeg er meget enig i den opfordring, som hr. Kim Behnke tidligere har givet til utilfredse medlemmer af SFF og FFA, nemlig at møde op til generalforsamlingerne og stille nogle krav og måske vælge nogle andre repræsentanter til at forvalte deres pund – bare til almindelig tankeovervejelse: I hvor stor udstrækning skal vi påtage os private foreningers ansvar for at meddele medlemmerne, hvordan man forvalter sine pund? Her synes jeg, der er en hårfin grænse for, hvor langt vi skal gå.

Jeg er enig i den betragtning – sådan har jeg også fornemmet det undervejs – at ved at rejse retssager har man villet købe sig tid fra FFA's side. Og når der igen bliver henvist til, hvad man burde have gjort – som Kammeradvokaten siger man burde have gjort – jamen så er det »burde« i forhold til en tidligere administration. Det er jeg nødt til at sige. Det er ikke en »burden gribe ind« i forhold til den administration, som vi i hvert fald på baggrund af de undersøgelser, vi nu har, burde have foretaget. Siden januar 1993 er der ikke noget grundlag for at tage Kammeradvokatens »burde« eller statsrevisorernes »burde« ind i denne sammenhæng, men lad os nu kigge på det – og som sagt: Jeg vil godt bidrage til de overvejelser, som man måtte gøre sig i Arbejdsmarkedsudvalget i denne sag.

Jeg vil godt til slut forsøge – jeg er ikke sikker på, at det lykkes, men det vil tiden jo vise – at prøve at pille nogle af de påstande ud, som pressen har gjort sig til talsmand for i ganske mange måneder. Den ene påstand er, at der sker et misbrug af samadministrationen. Fakta